

angaar Vædringsforslaget under Nr. 12 til § 26, saa er det jo en Følge af, at den højtærede Minister ved 2den Behandling bestemte udtalte, at det, man der havde forlangt, ikke kunde tyldbestgøres, og derfor have vi ment, at det var hensigtsmæssigt at tage dette Krav tilbage. (Bernstjen: Højere!) Ja, jeg er saa godt som færdig. Jeg skal endnu blot tilføje et Par Ord om en Del af denne store Sag, hvorom der blev ført en ret indgaaende Diskussion ved 2den Behandling. Det er i Anledning af denne Diskussion, navnlig ogsaa den Diskussion, der fandt Sted om de af det ærede Medlem for Aarhus Amts 3dje Valgtres (Harald Jensen) stillede Vædringsforslag, at jeg paa Flertallets Vegne skal tillade mig at henstille til den højtærede Minister, om ikke den højtærede Minister vil tage under Overvejelse, hvorvidt det vilde kunne være ønskeligt og gørligt at stille det store Antal Funktionærer, der med en fælles Benværelse i Lovforslaget, som det nu foreligger til Behandling, kaldes 11te almindelige Lønningsklasse, at stille denne talrige Funktionærklasse, med Hensyn til Lønningsforhold, noget mere ensartet øst og vest for Storebælt. Der er jo nemlig, som det vil ses i Betænkningen Side 52, Bilag B, en ret væsentlig Forskel paa de Lønningsformer, som anvendes for de samme Funktionærklasser paa Sjælland, i Fyn og Sylland, og Flertallet nærer den Formening, at det vilde være en Retfærdigheds handling, om man gik ind paa en Omordning, en Regulering af Lønningsforholdene, saaledes at Personer, der udrette den samme Gerning, henholdsvis i Sylland—Fyn og paa Sjælland, Lønnes omtrent paa samme Maade, selvfølgelig bortset fra de Forandringer, der nødvendigvis gøres ved de paagældende Opholdssteders større eller mindre Dyrhed. Navnlig vilde Flertallet sætte Pris paa, om den højtærede Minister vilde tage under Overvejelse, om det ikke kunde være hensigtsmæssigt — hvad jeg tror ønskes af en stor Mængde jydsk-sjyiske Funktionærer — at disse stilledes paa Maanedsløn, ligesom deres Kolleger paa Sjælland, altsaa de samme Funktionærklasser. I det hele taget mener Flertallet at burde henlede den højtærede Ministers og dette høje Tings Opmærksomhed paa, at der paa dette Omraade med Hensyn til den saakaldte 11te almindelige Lønningsklasse er forstellige Punkter, hvor en Regulering af Lønningsforholdene kunde anses for meget ønskelig.

Gad: Jeg skal kun tilføje nogle ganske faa Ord, hvormed jeg skal supplere de Udtalelser, som ere komne fra den ærede Ordfører, for at begrunde, hvorfor Mindretallet ikke har stillet selvstændige Vædringer til denne Sags 3dje Behandling, og hvorfor vi, skønt vi i det hele taget kunne tiltræde de Vædringer, der ere stilledes af det ærede Flertal, ikke have ladet vore Navne tilføje. Jeg skal da tillade mig at udtale, at Mindretallet ved den temmelig indgaaende Behandling, som denne Sag fik for 8 Dage siden ved den anden Behandling her i Tinget, ikke er blevet overbevist om, at det Standpunkt, det staar paa, i mindste Maade er afkræftet, vi mene tværtimod, at det modsatte svarere er Tilfældet. Vi ere blevne bestyrkede i, at den Opfattelse, vi havde af, hvorledes Administrationen ved Statsbanerne burde ordnes, var rigtig, eller i alle Tilfælde, at vi vare slaaede ind paa den Vej, som skal bringe en Løsning, og at det ikke kan ske paa den Maade, som nu foreligger, og som blev foreslaet af det ærede Flertal ved anden Behandling. Grunden til, at vi ikke nu til 3dje Behandling stille Vædringsforslag, er altsaa ikke den, at vi ere overbeviste om, at Sagen nu er afgjort paa en saadan Maade, at vi finde at kunne tiltræde den, men Grunden er den, at vi anse det for at være aldeles unyttigt saa kort efter, at den sidste Afstemning har fundet Sted og efter en Mellemtid, i hvilken der for øvrigt ikke er foresaldet noget som helst, som enten kunde forandre vor Opfattelse, eller som kunde tænkes at forandre Flertallets Opfattelse, at vi som sagt anse det for aldeles unyttigt at stille Forslag. Men idet vi anse det for højest sandsynligt, at Lovforslaget vil vende tilbage her til Tinget, saa forbeholde vi os igen at gøre, hvad vi formaa for, at dette Lovforslag kan faa en, saa vidt vi skønne, tilfredsstillende Stikelse, og at der kan komme noget godt og brugbart ud deraf. — Hvad angaar de Vædringsforslag, som nu ere stilledes af det ærede Flertal, har jeg allerede udtalt, hvorfor vi ikke have villet tiltræde dem, og den ærede Ordfører havde fuldstændig Ret, naar han sagde, at det var af denne formelle Grund, at vi overhovedet ikke vilde stille Vædringsforslag. Vi anse ikke disse for at være af særlig stor Betydning i Sammenligning med Hovedspørgsmaalet om selve Statsbanedriftens Ordning, men vi anse dem dog i det hele taget for at være Forbedringer og for at gaa i den Retning, som vi ønske, og Mindretallet kan derfor, skønt dets Navne ikke staa paa Forslaget,